

Les serves endreçades

JOSEP CARNER

A la polida cambra que fa una aroma d'herbes,
i és blanca, amb una imatge que ve del temps antic,
Hersé treballa tota fina, i amb rostre amic.
És ben plaent el viure quan endegueu les serves.

Oh la velleta, per morts i morts compassada!
tants de dols li han donat una nova candor.
Prou que us hi valen, quan us minva la diada,
la feina ben atesa i els pensaments d'amor.

I diu Hersé: -Ja a mi m'escau el raconet,
com a aqueix fruit que poso damunt la palla neta;
el paradís pot heure's dins una cambra estreta,
només que tot hi llui, ben pur, en son indret.

Jo hi jugo a mitja vida; la gent del meu llinatge
passaren, enduent-se'n la millor part de mi.
Ja em cal només, desada com sóc en mon estatge,
d'assaonar-me i endolcir-me ans de morir.

I quan vindrà aquell dia que el nostre fat curulla,
aquell endreç per sempre que no farà cap por,
que es cremi un xic d'espígol damunt de ma despulla
i aquell estel que em veia s'adoni que no hi só.

CARNER PUIGORIOL, Josep (1984): *Els fruits saborosos*. Edició i notes d'Esther Centelles. Barcelona: Edicions 62, col·lecció "L'Alzina".